

Verskil maken begint ook bij ons als studieadviseur.

Zonder dat ik het in de gaten had maakte het best wel indruk op mij om zoveel studieadviseurs van over de hele wereld bij elkaar te zien. Mensen die zich dagelijks inzetten om studenten te begeleiden bij het succesvol doorlopen van hun studie. En die vergelijkbare uitdagingen delen zoals de stijging van stress onder studenten; de ongemotiveerde of niet-betrokken student; en de complexiteit van de taken en verantwoordelijkheden van het geven van 'academisch advies'. Kortom een feest van herkenning en vooral erkenning. Ik ben er meer van doordrongen dat de studieadviseur een ware professie is. (In Ierland heb je zelfs een opleiding tot 'studieadviseur'!) De professioneel georganiseerde conferentie droeg zeker ook bij aan dat gevoel. Binnen de sessies/workshops had ik inhoudelijk juist op wat méér professionaliteit en diepgang gehoopt. Mogelijk valt dit deels te wijten aan de culturele kloof tussen EU en Amerika. Wel heb ik genoeg zaken mee naar huis genomen waarvan ik graag een aantal hieronder deel.

We weten dat leren maar ook luisteren pas kan beginnen als je je op je plek voelt en je je niet druk maakt over andere meer urgente zaken. Zo hebben 'eerste generatie universitaire studenten' meer moeite om zich thuis te voelen op de universiteit. Vooral in Amerika een dingetje omdat deze populatie hoge uitval kent. Ze maken zelfs buttons voor deze doelgroep, zodat ze trots kunnen laten zien dat ze speciaal zijn. Ik denk dat dit fenomeen minder een issue in NL is, maar wellicht toch een idee om bij de start van het academisch jaar ook even aandacht te besteden aan die studenten die geen broer, zus of ouder op de uni hadden? Buttons opspelden zou ik hier niet aan beginnen. Verder heb ik aan den lijve ondervonden, (extraverte persoon die ik ben met genoeg internationale werkervaring), hoe verheugend het is om op een gastvrije nieuwe plek te komen. Deze ervaring neem ik dadelijk mee naar de introductiedag van de nieuwejaars die zich ontheemd voelen op een grote campus met onbekende medestudenten. Ook neem ik de aanpak voor een kort effectief gesprek mee, van één van de meest inspirerende sprekers die ik heb gehoord: Joya Konieczny, van Texas State University. Vraag bijvoorbeeld aan de start van het gesprek met een student om al zijn/haar vragen op tafel te leggen. Wij studieadviseurs kunnen enerzijds helpen welke vragen eerst beantwoord moeten worden, maar ook gaat het luisteren beter als er stiekem geen andere vragen meer dwarszitten.

Tot slot het laatste meer fundamentele punt wat ik wil delen. Ik ben van mening dat we binnen universiteiten veel te weinig aandacht besteden aan de persoonlijke ontwikkeling van studenten. In aansluiting hierop heb ik de sessie van Emily Perlow (Worcester Polytechnic Institute, USA) bijgewoond. Zij vertelde over het belang voor de student om zijn persoonlijke waarden, krachten, talenten te exploreren en manieren te vinden om een bijdrage aan de maatschappij te leveren. Middels een vak van ~2,5 ECTS gaan studenten aan de slag met de vraag waar ze echt hun bed voor uitkomen (hun persoonlijke missie) en onderzoeken ze hoe ze dit binnen en buiten hun studie vorm kunnen geven. De uitkomst is een groeiend ePortfolio. Een bewustwording die wat mij betreft loodrecht staat op de externe prikkels waarop jongeren vandaag de dag hun keuzes en acties (onbewust) baseren. Ik ben zelf als studieadviseur binnen mijn opleiding nauw betrokken bij een vergelijkbaar vak voor tweedejaars BSc studenten waarin ze op zoek gaan naar hun natuurlijke talenten en intrinsieke motivatie. Van daaruit maken ze hun verdere (studie)keuzes. Het sterkt mij dat ook andere studieadviseurs zich hard maken voor het belang om (helemaal op een universiteit) actief zelfonderzoek te doen. Bovendien willen wij toch succesvolle (en hopelijk ook gezonde) academici afleveren die weten hoe je de maatschappij mooier maakt? Een groot deel heeft nu last van stress, prestatiedruk en depressieve klachten. Ik zie een belangrijke taak voor ons om hierin verandering te brengen. Dus hierbij mijn punt voor op de agenda van de LVSA! Ik denk graag mee ("I am beyond thrilled and excited" zoals de Amerikanen zouden zeggen). Na Dublin ben ik meer en meer tot het besef gekomen dat we met een gedeelde visie, zichtbaarheid en actief meedenken in oplossingen voor bestaande uitdagingen verschil kunnen maken.